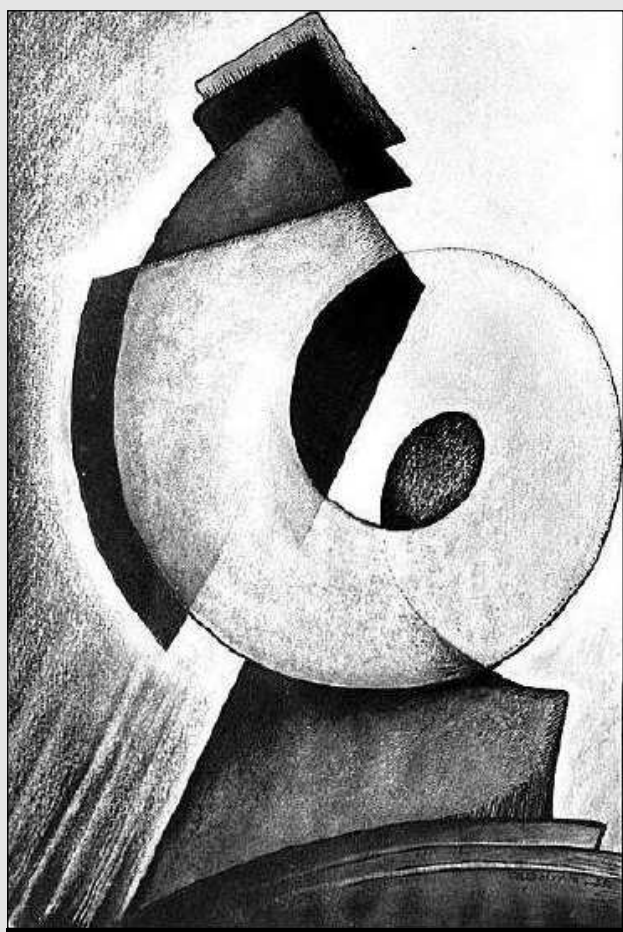

O ASTROLOGII V RYTMU CELOSTNOSTI

Když ve stabilních společenstvích převládlo zemědělství a chov zvířat, začal ovládat roční cyklus, symbolizovaný a měřený kalendářem, rozsáhlejší souhrn aktivit. Tento cyklus (ustavený oběhem země kolem slunce) se přirozeně dělil na základě cyklických změn vzhledu měsíce – změn, o nichž se věřilo, že hluboce ovlivňují životní procesy (a dokonce později i rozvoj osobnosti). Astrologie se zrodila z kombinace větších a menších cyklů spolu s dalšími periodickými změnami noční oblohy. Sloužila pro interpretaci významu změn, který mohl být připsán ročním biologickým cyklům a později i cyklům delším, ve kterých vystupovaly jako ukazatele času i konjunkce a opozice planet, zvláště Jupiteru a Saturnu. Hodnota astrologie spočívá mimo jiné v tom, že umožňuje interpretovat cyklus bez apriorního předpokladu, že by jedna polovina cyklu byla negativní a druhá pozitivní. Opakující se cyklický vzorec je tvořen souhrou dvou sil, které se pokládají za stejně důležité; to, co se cyklicky mění, je jejich vztah.

Vztah mezi dvěma silami, které interagují v rámci časového celku, vytváří stále se proměňující situace. Změna je strukturována cyklickým působením tohoto vztahu. Jakým způsobem se změna bude projevat v konkrétních, aktuálně zakoušených událostech, nelze ze struktury změny vyčíst. Je možná nesmírná rozmanitost událostí, ale jejich pořadí a sériový charakter jsou relativně stálými faktory. Tato stálost je relativní, protože velké a malé cykly a subcykly jsou vždy ve vzájemných vztazích a protože vliv sil nebo entit, které působí v souladu s cykly vyšší úrovně (a tím pádem obsažněji) v rámci cyklů nižších je možnost, kterou není na místě ignorovat.

Astrologie byla často zneužívána, protože se jejímu cyklickému založení buď špatně rozumělo, nebo bylo prostě ignorováno těmi, kdo se zajímali pouze o předpovídání událostí a příznivý či nepříznivý čas pro vykonávání určitých činů. Situace je ale opačná; poznání cyklické struktury může ukázat ani ne tak konkrétní momenty (nebo zvláštní fáze), příhodné pro ten který čin, ale spíše typ událostí, po kterých volá ta která fáze cyklu. Astrologie se bytostně zabývá strukturou cyklů – časových celků –, nikoli konkrétními událostmi. Nadto se zabývá časem (ve smyslu, v němž jsem ho definoval), ne kontinuem změny samotným, protože astrolog si může být tohoto kontinua vědom jen z hlediska lidské bytosti na zemském povrchu. Mimo to je astrologovo vědomí rovněž ve většině případů podmíněno zvláštním přístupem té které kultury ke změně, stejně jako přístupem inherentním jeho či jejímu temperamentu a osobnímu charakteru.

*Dane Rudhyar: Rytmus celostnosti,
překlad Jindřich Veselý, vydal Malvern 2012.*

Rudhyarův obraz „Bojovník ke světlu“ z roku 1952.
Zdroj: <http://www.khaldea.com/rudhyar>.